

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokepisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 158.

V Ljubljani, v petek 15. julija 1898.

Letnik XXVI.

Cesarska slavnost v Šentilju v Slov. Goricah.

8 Štajerskega, 12. julija.

Znano je slovenskemu svetu, da leži Šentilj ob severni periferiji slovenski, kjer se že dalje časa Slovenci prav junaško bore za svoj obstanek nasproti vedno bolj napredujoči nemški sili. V zadnjem času se je žal tukajšnje lažljivo nemštvo zopet okrepilo s pridobitvijo občine Cirknice, tako da sta od 4 občin šentiljske župnije dve popolnoma v nemškutarskih rokah, namreč Šentilj in Cirknica, občini Ceršak in Selnica ob Muri pa sta še naši. Priznati moramo, da šentiljski Slovenci vestno izpolnjevajo svoje rodoljubne dolžnosti kot stražniki zemlje slovenske na severu. Da se ne marajo upogniti nemštvu ter mu izročiti svoje dedne očetovske zemlje, da so vzgledni slovenski rodoljubi, pa tudi navdušeni avstrijski domoljubi, to so pokazali posebno v nedeljo, dne 10. julija ob priliki preimenitne slavnosti, katero so priredili v proslavo vladarske petdesetletnice našega ljubljenekega presvetlega cesarja.

Prelepa slavnost v polni meri zasluži, da jo natančneje opišem, da izvedo naši kranjski bratje jedenkrat tudi kaj radostnega od severne meje slovenske.

Slavnost se je vršila na lepo okrašenem prostoru pred hišo narodnega šentiljskega gostilničarja Fr. Celcerja. Nad odrom, ki se je naslanjal na drugo hišo, sta bili očešeni podobi cesarja in cesarice, v sredi se je blestela jubilejska številka 50, nad njo pa je bil pritrdjen velik cesarski orel; iznad streh Celcerjevih hiš pa se ponosno plapolale cesarske, slovenske in štajerske zastave. Z mešaním vlakom popoldne se je pripeljalo veliko število mariborskih Slovencev in Slovenk, udov mariborske slovanske čitalnice ter pevskega in delavskega društva s pevskim zborom; pozneje je došlo precej sosednjih jareninskih Slovencev, šentiljskega slovenskega ljudstva pa je prišlo toliko, da so bili prostori pretesni.

Slavnost otvori predsednik kmetijskega bralnega društva, velezaslužni gosp. Fr. Thaler, z iskrenim pozdravom na vse tuje in domače goste, došle v tako velikem številu. Ko odpoje mariborski pevci pod vodstvom gosp. Merata pesem, nastopi naš sloveči narodni govornik, preč. gosp. profesor dr. A. Medved ter v svojem navdušenem, plamtečega domoljubja polnem slavnostnem govoru proslavlja cesarja-jubilarja in šeststoletno neomahljivo zvestobo slovenskega naroda presvetli habsburski vladarski rodovini. Govornik najprej poda životopis cesarjev, potem opiše njegove najlepše lastnosti, kot so: pobožnost, dobrotljivost in pravicoljubnost. Zatem našteva zasluge, ki hranijo cesarju vekotrajen spomin v avstrijski zgodovini. In te so: 1. da je izdal ustavo (govornik razloži ljudstvu, kaj je ustava); 2. da je proglasil ravnopravnost narodov in sicer vseh, tudi Slovencev, njihova dolžnost je tedaj, da ljubijo svoj narod, ker cesar to želi; 3. napredek pod cesarjem, posebno v šolskem oziru; iz tega izvaja potrebo, kako naj Šentiljčanje čuvajo svojo slovensko šolo. Ko govornik konča svoj govor, zadoni iz grl na-

vzočega ljudstva gromoviti trikratni »Živio« presvetlemu cesarju, na kar godba zagode in vsi zapojó navdušenega srca cesarsko pesem glasno in mogočno, da je daleč odmevalo čez hrib in dol.

Dobremu ljudstvu se je bralo na obrazih, kako mu je navdušena beseda govornikova segla v srce, kako je v njem vsplamtela ljubezen do očetovsko dobrega cesarja Franca Jožefa I., ki tudi Slovincem pusti živeti, svobodno se razvijati in napredovati, saj so se ravno pod njim razvili do mogočnega činitelja na avstrijskem jugu.

Na to se je vrstilo dovršeno krasno petje mariborskih pevcev in naukušujoči govori različnih govornikov. Izmed pesmij omenjam posebno poznano domoljubno pesem »Avstrija moja«, s katero se je zaključil oficijelni del. Sosed iz Jarenine je nazdravljaj materi Sloveniji, ki ima v šentiljskih Slovincih tako neustrašene stražnike; podžigal je ljudstvo k vztrajnemu bojevanju za naše svetinje tudi v bodočnosti ter je proslavljal pobratimsko zvezo med cesarsko in slovensko zastavo, rekoč, da pod okriljem cesarskega orla poleg cesarske zastave slobodno lahko plapola tudi v Št. Ilju ponosna slovenska trobojnica, naj bi se, kakor ta dan, tudi stokrat izjavil šentiljski Bismarck. Egon pl. Pistor, da ta zastava žali njegovo frankfurtarsko nemško srce.

Sedaj zapoje pevci pesem: »Zastava že razvita je«, na to pa godba zaigra našo vseslovensko koračnico »Naprej zastava Slave« in vse ljudstvo je z navdušenjem zraven pelo.

Odvetnik dr. Radoslav Pipuš, ki se je pred nekaterimi meseci nastanil v Mariboru in v katerega kot svojega rojaka Slovenci mariborske okolice stavijo velike nade, je govoril iskrene besede priznanja in zahvale šentiljskim rodoljubom nad prireditvijo te slavnosti, s katero so Šentiljčani vsemu svetu pokazali svoje domoljubno, cesarju udano srce; posebej še je poudarjal vrlega gospoda učitelja Urlepa, ki se je v tem oziru najbolj odlikoval.

Gospod Benkovič iz Maribora je napil novemu za obmejne kraje še posebno pomenljivemu društvu »Naša straža«, katero bo postalo tudi mogočen branitelj šentiljskih Slovencev.

Gospod dr. Medved se je spominjal obeh prvoboriteljev šentiljskih, preč. gosp. dekanjskega upravitelja in župnika M. Kelemine ter veleposestnika Fr. Thalerja, ki kakor dva mogočna mejnika z uspehom zadržujeta pogubno napredovanje Bismarckovega izdajalskega duha proti jugu. Kajpada se je napivalo tudi njemu in vrlim pevcem mariborskim.

Ni čuda, da smo tako pozno v noč, ki je bila čarobno razsvetljena po mnogoštevilnih lampijonih v cesarskih in slovenskih barvah, skupaj ostali v neskaljenem veselju in pristrčni bratski ljubezni. Z mariborskimi pevci so pridno tekmovali šentiljski fantje in dekleta, ki so popevali naše ljubeznjive, nedolžno-vešele narodne popevke tako lepo, da jim je nehoté morala pomagati vsa navzoča slovenska gospoda.

S polnim pravom smemo reči, da je bil 10. julij za šentiljske Slovence znamenit naroden praznik, kajti cesarska slavnost je vrlo dobro

vspela v največje veselje obmejnih Slovencev in v gotovo jezo vmes posejanih nemškutarjev in Nemcev, ki se kaj radi vnamajo za blaženo Prusijo. Gotovo bo ta slavnost ostala v neizbrisnem spominu vseh udeležencev. Ta dan se je lahko vsak trezno misleči človek prepričal, da vsikdar grdo laže šentiljski župan Egon pl. Pistor, kadar po »Tagespostu« naznanja svojim somišljenikom, da so šentiljska tla nemška tla. Tega sijajen dokaz je bila ogromna udeležba od strani šentiljskega slovenskega ljudstva.

Da je ta jubilejska slavnost tako lepo vspela, je poglavitna zasluga požrtvovalnih mariborskih Slovencev, ki so ta dan pokazali, da umejo časa tok in da hočejo vsak čas v prvih vrstah stati z obmejnimi Slovenci v trdem boju za narodni obstanek.

Daj Bog, da se v Št. Ilju i nadalje tako krepko in še krepkeje pojavlja slovenski duh, da bo, kakor ta dan, tudi v bodočnosti donel iz srede tega ljudstva naukušeni slovenski klic:

Oj žive! habsburska rodovina,
Oj žive! avstrijska domovina!

Ciriljev.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. julija.

Posvetovanja mej vlado in liberalnim veleposestvom pričela so se včeraj dopoldne v notranjem ministerstvu v kljub temu, da so načelniki levičarskih klubov odklonili vsak dogovor z grofom Thunom. Pri tej priliki bi bilo umestno vprašati te nemške prvake, kaj prav za prav umevajo pod besedo razgovori, o katerih pravijo, da so jih odklonili, in so se vendar skoro celi teden razgovarjali z grofom Thunom. Včerašnjega posvetovanja udeležili so se grof O. Thun, knez Karol Auersperg, princ Rohan in dr. Damm. Tem možem je ministerski predsednik oficijelno naznanil načela, po katerih misli zakonito uravnati jezikovne naredbe v Avstriji. Sklep voditeljev liberalnega veleposestva sicer še ni znan, vendar so razni listi že včeraj zatrjevali, da bodo jednako klubovim načelnikom levice tudi ti možje odklonili ponudbo grofa Thuna in šli, od koder so prišli. Jako duhovito višjejo o načrtu grofa Thuna nemško-nacionalni listi, mej drugimi tudi »Grazer Tagblatt«, ki pravi, da je grof Thun vsled tega predložil delegatom jezikovni načrt, ki je za Nemce mnogo bolj nevaren (!), nego sedanje jezikovne naredbe, ker želi preje dospeti do onega časa, za kateri ima v žepu posebna pooblastila. Ta vest se je gotovo rodila v nemško-nacionalnih glavah.

Poštent Nemci in nemška »Gemeinbürgerschaft«. Že opetovano smo naglašali, da je mej nemškim ljudstvom mnogo mož, ki najodločneje obsojajo rogoviljenje nekaterih nemško-nacionalnih kričarjev in da o toliko poudarjani nemški celokupnosti ne marajo ničesar slišati. V tem smislu je minulo nedeljo govoril tudi dr. Greitler na shodu katoliškega političnega društva za Gorenje-Avstrijsko, ki je bil mnogobrojno obiskan. V daljšem govoru je pojasnil nemško celokupnost,

o kateri se toliko piše in govori po nemško - nacionalnih in tem sorodnih listih, ter naštel vzroke, vsled katerih katoliški poslanci ne marajo ničesar slišati o tem ter se ne morejo in nočejo pridružiti nemški celokupnosti. Voditelji te nemške »Gemeinbürgerschaft«, pravi govornik, so nemški radikali, ki se javno boré proti katoliški cerkvi, proti papeštvu in duhovščini ter javno zasramujejo najsvetejše verske resnice. V političnem oziru so ti elementi prave izdajice. — Tako sodijo o kričačih Wolf, Schönerer in drugovih trezni, katoliški nemški možje in z njimi veliko število nemškega naroda.

Esterhazy in Picquard. Vse francosko in tudi drugo časopisje peča se sedaj v obili meri z afero Esterhazy Picquard, ki je v tesni zvezi z Dreyfusovo afero. Oba moža ima oblastvo že pod ključem in oba se bodeta morala zagovarjati radi ponarejanja važnih listin in dopisiljanja istih ter pravih pisem izvenfrancoskim krogom. Zakrivila sta toraj izdajstvo, vohunstvo in kar je še s tem v tesni zvezi. Povodom aretovanja vršila se je pri obeh hišna preiskava ter so se zaplenili razni važni papirji, ki bodo najbrže dobro služili tekom preiskave. Preiskava vrši se pri civilnem sodišču. Vojaško sodišče je, kakor znano, oprostilo Esterhazyja. S tema dvema prideta pa na zatožno klop tudi dve ženski, ki sta bili z njima v tesni zvezi in sta baje sodelovali pri izdajskih odposiljativah. V Izraelu je veliko veselje radi aretovanja Esterhazyja, ker hočejo svetu dokazati, da se sedaj pokaže Dreyfusova nedolžnost. Ta njih želja se pač ne bo izpolnila, kajti sedanji vojni minister je na vprašanje zopet izjavil, da ima dovolj dokazov za Dreyfusovo krivdo. Pač pa je lahko mogoče, da se prvemu sleparju pridružijo sedaj še drugi, ker gotovo je, da jeden sam ni bil vpleten v to izdajsko afero.

Začasna vlada na Kreti provzroča sultanu velike preglavice. Kakor znano, določile so štiri velevlasti, ki s svojim brodomjem in moštvom še vedno skrbé za varnost krečanskega, seveda največ mohamedovskega prebivalstva, pred kratkim nekak odbor narodne skupščine, ki pod nadzorstvom admiralov vodi administrativne posle na otoku. S tem je sultanu odvzeta seveda vsa oblast in bridko se je vsled tega pritožil pri evropskih kabinetih, energično zahtevajoč, da se ta ukrep razveljavi in v bodoče v vseh takih zadevah vpraša za njegovo mnenje. No, velevlasti se niso dosti brigale za sultanove ugovore in so sklenile, da ostane nadalje vse, kar se je ukrenilo, in se bo vprašalo sultana za njegovo mnenje le tedaj, ko se bo definitivno uravnavalo to vprašanje. Ta sklep naznanil se je tudi Avstro-Ogerski in Nemčiji, ki sedaj dejanski ne sodelujeta pri pacifikaciji otoka Kreta, ako se postopanje štirih velesil sploh more tako imenovati.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. julija.

(Shod slovenskih županov v Ljubljani.) Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je v svoji seji dne 17. maja t. l. določil program, po katerem, naj bi se v Ljubljani slavila petdesetletnica slavnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Začetek slavnostim bode dne 17. avgusta t. l. shod slovenskih županov iz Kranjske, Štajerske, Koroške in Primorske. Na tem shodu izreko slovenski župani kot zastopniki občinske samouprave — in po tem takem tudi kot zaupniki vsega slovenskega naroda — tega naroda neomahljivo udanost in zvestobo do posvečene osebe Nj. Veličanstva ter izberó iz svoje srede odposlanstvo, kateremu bode naloga sporočiti ta čutila ob vznožju najvišjega prestola. — Danes samo pozdravljamo ta sklep obč. sveta ljubljanskega, ob svojem času pa izpregovorimo obširneje o važnosti tega shoda, katerega naj bi se slovenski župani, osobito iz obmejnih pokrajin udeležili polnoštevilno.

(Osebnosti.) Štefan baron Billek, polkovnik pešpolka št. 17., je imenovan poveljnikom 48. brigade, polkovnik Hugon Hanel od 43. pešpolka pa zapovednikom pešpolka št. 17. — V industrijski, obrtniški svet je kot zastopnik kranjske trgovinske zbornice imenovan g. Josip Lenarčič, kot njegov namestnik g. Feliks Starec; trg. ministerstvo je imenovalo barona Schwegla. — Umrli je včeraj g. Julij Dev, živinozdravnik

in oskrbnik mestne klavnice v Ljubljani. V sredo je umrl pošni asistent g. Makso Kobler, v torek gosp. Josip Domlađiš, trgovec in graščak v Il. Bistrici.

(Občini zbor »Glasbene Matice«) se bo vršil drevi ob 8. uri v društveni dvorani.

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo 300 gld. podpore za povzdigo ovčarstva v občini Radeče na Gorenjskem.

(Zlata maša) č. g. župnika Franceta Klemenca na Uncu pri Rakeku se je dné 10. julija vsestranski lepo in dostojno vršila. Farani unški so hoteli pri ti priliki na vse načine pokazati spoštovanje, ljubezen in hvaležnost svojemu duševnemu pastirju, ki skozi celih 22 let vodi in za njih zveličanje skrbi. Že prejšnji večer so topiči grmeli in naznanjali okolici veseli dogodek, okoli 8. ure pa so vsa okna zabliščela v lučicah. Na dan jubileja je prišla deputacija faranov pod vodstvom g. Belleta zlatomašniku čestitat in mu poklonila v dar krasno izdelano zlatomašno palico s primernim napisom. Pet slavolokov s pomenljivimi napisi je stalo na vasi in pred cerkvijo. Mlaje je podaril za to svečanost svetli knez Windisch-Graetz. Posebno lepo pa je bila ovenčana farna cerkev sv. Martina. Ni bila še taka menda, odkar stoji. Sploh se je vse lepo vjemalo in vrlo sodelovalo v dosegu sijajnega vspeha. Farani so svojo dolžnost v obilni meri dopolnili, slavnostni govornik č. g. župnik planinski je znal prave strune ubrati, Bog je dal krasno vreme, 12 duhovnikov in obilna množica ljudstva, — vse to je poviševalo pomenljivost redkega praznika. — Gosp. jubilar je bil močno ginjen in očitno vesel, da uživa toliko ljubezen pri ljudstvu in sobratih. Bog ga ohrani še mnogo zdravih in srečnih let!

(Streli.) Iz Kovorja se nam poroča: Dne 8. julija je šel oče s tremi malimi otroci in staro materjo v senošet seno spravljat. Da bi se pred dežjem zavarovali, gre oče pod hrast stara mati pa pod lipo, kakih 25 korakov od hrasta. Ni šla pod hrast, češ, da je lipa bolj gosta ter varuje pred dežjem. In tako so tudi otroci šli pod lipo. Oče gre kolesnino popravljat. Čez kakih 5 minut se zabliška, strašno zagrmí in trešči v hrast, da so hrastove trske odletavale. Kolika sreča! Hvalili so vsi Boga, da niso ostali pod hrastom.

(Orglarska šola Cecilijinega društva v Ljubljani) je zaključila šolsko leto 1897/98 včeraj z javno preskušnjo, katere se je vdeležilo precejšnje število prijateljev cerkvene glasbe. Gg. učitelji A. Foerster, I. Gnjezda in P. Angelik Hribar so izpraševali učence iz liturgike, harmonije, modulacije, kontrapunkta, korala, iz praktičnega orgljanja in igranja na klavirju. Dasi so učenci večidel še le prvo leto pohajali orglarsko šolo, pokazali so vendar znaten napredek, kar spričuje, da je šola v rokah dobrih učiteljev. Obiskovalo je šolo letos 20 učencev, a le eden (Štajerec) je dobil izpustnico, 4 pa bodo delali izpit še le prihodnje leto. Ker ostanejo torej v prihodnjem letu še skoro vsi dosednji učenci, zato pač ne bo mogoče sprejemati novih. — Prihodnje šolsko leto se prične 19. septembra.

(Petdesetletnice) vladanja Nj. Veličanstva bode občina Trzin s šolsko mladino praznovala dne 24. julija s sledečim vspehom: Predvečer razsvetljava in serenada po vasi; dne 24. julija ob 1/2 10. uri slovesna sv. maša; ob 4. uri popol. ljudska veselica in pogoščenje šolske mladine na vrtu g. Kat. Smole. Na predvečer in pri veselici svira mengiška godba.

(Snovalci kmetijskih ali drugih gospod. društev) so dostikrat v velikih skrbah zaradi nasprotovanja trgovcev i. dr. Ako le kak kramarček zažuga, da bo letel k glavarju zaradi ustanovitve društva, ali se skrupeca v kaki gostilni imeniten protest na vlado, že upade snovalcem pogum, da vpijejo: »Saj ne bo nič! Pustimo to!« Dragi moji! Ne bodite šalobarde! Tacega smešnega nasprotovanja se ne bojte! Tudi mi smo avstrijski državljani, ne samo trgovci! Zadržni zakon ni samo zaradi lepšega, ampak zato, da ga uporabljamo. In ako naposled kaki kramarji glavarja speljejo na led, ali kaj dosežejo s tem? Nič! Samo osmešijo se. Ako so združna pravila pravilna, vpiše jih okrožno ali deželno sodišče v združni register navzlic vsem protestom. Ako pa je kaj protipostavnega ali nejasnega v pravilih, mora se kajpada popraviti. Le pogumno naprej! Smejajmo se nasprotnikom in delajmo pridno in

previdno! V kratkem popišemo na tem mestu delovanje kmetijske zadruge z natančno statistiko v prometu, ker mislimo, da vzgled več izda, kakor vse besede.

(Hranilnice in posojilnice v Domžalah) polletni račun kaže, da je imela v prvem polletju svojega obstanka 33.645 gld. prometa, in sicer znašajo prejemki 17.626 gld. 82 kr., izdatki pa 16.018 gld. 18 kr.; ostane tedaj gotovine 1608 gld. 64 kr. Ako bi bila pa naša posojilnica hotela posojevati na intabulacije, bil bi promet gotovo čez 50.000 gl., a mi gremo sicer bolj počasi, a gremo previdno in gotovo pot. Zato je pa tudi naša hranilnica hitro in srečno premagala vse ovire nasprotnikov in uživa že zdaj veliko zaupanja in splošno simpatijo. Njen delokrog zdi se nam vendarle kar premajhen. Šteje namreč samo šest vasi.

(Dirka) slovenskih biciklistov »Kamnik in okolica« se je vršila dne 10. julija. Daljava 37 kilometrov; vozili so gg.: Fr. Milavec 76 minut, Anton Skok 79 minut 29 sek., Ivan Eseler 79 min. 48 sek., Jos. Polak 85 min., Avgust Albrecht 90 minut. Ob tej priliki izreka odbor zahvalo g. poštarju Konšekju na Trojanah in g. Janušu za izborna postrežbo.

(Zgubil) je bil agent Ahilej Mandler minulo soboto v Cirknici listnico z 225—230 gld. Denar je našla neka A. Komelj s Primorskega, ki je skušala odnesti pete v Trst. Vsled brzogovnega sporočila so žensko orožniki prijeli v Št. Petru ter jo izročili sodišču.

(Prekmurski Slovenci.) »Slov. Gospodarju« se poroča, da prekmurski slovenski luterani vsakčas pristopajo h katoliški cerkvi. Ko bi po katoliških župnijah prirejali ljudske misijone, bi se med prekmurskimi Slovenci v verskem oziru kmalu zboljšale razmere. Mnogo jih hodi v katoliške cerkve. Najbolj probujeni so v belotinski župniji, ker je ondi najbolj razširjena Mohorjeva družba.

(Šolske vesti.) Na slovenski šoli sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu je bil sklep šol. leta dne 13. t. m. s sv. mašo. Vspehi so bili izvrstni. — Na ljubljanski mestni osemrazredni dekliski ljudski šoli je bilo koncem leta 414 učenk. Od teh je za višji razred sposobnih 326. Letno poročilo objavlja na prvem mestu govor g. okr. šol. nadzornika Fr. Levca pri učit. konferenciji o našem ljudskem šolstvu v zadnjih 50 letih in govor g. Dimnika o cesarjevi petdesetletnici. — Na 1. mestni petrazredni ljudski šoli je bilo koncem leta 571 učencev, vsi slovenske narodnosti. Obrtno pripravljalo šolo je obiskovalo 152 učencev. Letno poročilo objavlja ista dva govora.

(Novice s Štajerskega.) Minolo soboto sta prišla na Slatino škof Josip Strossmayer in barski nadškof Milinović. — V Mozirju je letos mnogo letovičarjev. Mej gosti sta nek načelnik v naučnem ministerstvu dr. Rezek in dvorni svetnik Fr. Šuklje. — Tovarno za barve pri Vrbovcu prevzame nekda I. Podbregar iz Tuhinje. — Občina Sopote v kozjanskem okraju je sklenila, da bode le slovenski uradovala. Tako je prav! — Dne 18. t. m. je padala toča na Zdolih pri Kozjem. — V Majšbergu bode dne 24. t. m. pel novo sv. mašo tamošnji rojak, frančiškan č. o. Fr. Blanko Zagadin. — Nedeljski počitek je uvedlo v svojih pisarnah c. kr. okr. glavarstvo v Mariboru. — Dne 26. marca t. l. je bil Andrej Belšak iz Št. Miklavža v Mariboru obsojen na 12 let težke ječe, ker je bil na sumu, da je nalašč zažgal hlev z namenom, da bi dobil zavarovalnino. Sedaj pa se je dognalo, da je ogenj nastal po neprevidnosti, in Belšaka so izpustili iz zapora. — V noči od 10. do 11. t. m. so roparji v Št. Lenartu pri Mislinji udrli v prodajalnico trgovca Dobovška. Ta je spal v sosedni sobi ter hotel odgnati roparje. Toda ti so ga osuvali z noži, da je v veliki nevarnosti.

(Iz Celoveca) dne 13. julija: Tukajšnja mestna župnijska cerkev sv. Ilja je dobila lep kras z velikim kipom sv. Mihaela, katerega je izdelal dunajski kipar Kassin, rodom Celovečan. Velikanski kip je postavljen na severni strani popravljenega pročelja. — Dne 2. t. m. se je ustrelil tu narednik Jožef Stupica 17. pešpolka. — Na tukajšnjih šolah so minuli teden sklenili šolsko leto. Na ljudskih šolah so priredili ob tej priliki prav lepe slavnosti v proslavo cesarjeve petdesetletnice. — Osmi huzarski polk je od tukaj premeščen v Jaroslav v Galiciji. — Mestni zbor je sklenil v včerajšnji seji, da zida novo pokopališče na severni strani mesta pod Trnjo Vasjo blizu Št. Jurja. —

Obrtna zveza v Celovcu je sklenila, da skliče v prvi polovici oktobra meseca shod koroških obrtnikov v Celovcu.

(Romarski vlak v Marjino Celje.) Kakor prejšnja leta vozil bode tudi letos posebni vlak iz Spodnjega Štajerja (od Celja) v Marjino Celje. Cena je vožnji letos še nižja nego lani (od Celja do Ausewiesen tja in nazaj 5.39 gld., od Poljčan 4.96 gld.). Vlak odide iz Celja 10. avgusta zgodaj zjutraj. Udeleženci naj se zglasijo saj do 2. avgusta. Nadaljna pojasnila daje in vozne listke razpošilja č. g. Anton Šebat, kaplan v Poljčanah.

(Streljanje golobov v Ilidžu.) Nekaj let sem je skupni državni minister in vrhovni upravitelj v Bosni in Hercegovini, pl. Kallay, prirejal streljanje golobov v Ilidžu. K tem »veselicam«, ki so poleg nevolje provzročile mnogo stroškov, so prihajali tudi iz tujine mnogi petični možje, ki po svetu iščejo zabav. Zveza ptičjih prijateljev pa je neumorno agitovala proti tej zabavi, pošiljala resolucije na razna oblastva in odlične osebe ter dosegla, da je streljanje golobov obustavljeno. Strelišče so priredili za dirkališče.

(Baron Reinelt) je v Trstu dobro znano ime in znano je tudi, da je Reinelt večkratni milijonar in trd German. V zelo odličnih in važnih vprašanjih odloča večkrat ime »baron Reinelt«. O tem imenu se govori, da ima velikansko moč ondi, kjer se dela škoda tržaškim Slovanom in pa onim, ki bi hoteli tem Slovanom dobro! Ali res ni mogoče živeti v Trstu brez »Reineltove« hiše v 19. stoletju? Morda pa le pride trenotek, ko bode to — mogoče!

(O jetiki.) Ako pošlješ nadučitelju Janku Lebanu v Trebelno 28 kr., dobiš drobno knjižico o »jetiki«, katero je priredil izdajatelj in spisal dr. Pogačnik, bivši zdravnik — specialist za pljučne bolezni na Dunaju. V razpravi zveš marsikaj podučnega o tuberkulozi, tej grozni morilki človeškega rodu. Nam lajikom gotovo ne pristoja izreči kako sodbo o delcu v stvarnem oziru, le toliko bi pripomnili, da se premalo povdarja velika nevarnost pljučnih katarov. Saj je znano, da se ljudstvo za take reči kaj malo briga, češ, to je »prehlajenje«, a pozneje čestokrat obžaluje svojo brezbriznost, ko je vže prepozno. Tudi nam ni vseč, da se čisto prezró domača zelišča, ki so preiskušeno dobri pripomočki zoper prvotno porno bolehavost. Tudi žganju se daje prevelika veljava, ker zdravniki večinoma obsojajo žganjepitje, in ker v obče vemo, da se pri nas ne pije pristno žganje, marveč brlogza, ki mora uničiti v kratkem času tudi najčvrstejše zdravje. Ljudem pomóli mezinec, prijeli bodo za roko. Če se na Kranjskem popije 1½ milijona litrov »šnopsa« na leto, potem je gotovo nujno potreba, da posebno zdravnik kliče: žganja ne! — »Slovenski List« je v svojem podlistku objavil o napominanem delcu oceno iz peresa strokovnjaka, ki tirja v prvi vrsti, da se omejuje nevarnost potom zakona. A dvomimo, da bi pri tako razširjeni in tako dolgotrajni bolezni mogli kaj pomagati zakoni, saj so še pri družih slučajih, ki se lažje nadzorujejo, zdravstvene razmere na deželi pod — ničlo. Okrajno-zdravniški uradi morajo bolj skrbeti, da se prav zapišejo — mriči, mnogo bolj, kakor pa da se pomaga bolnikom. Tako je! — Brezdvomno je pričakovati večji uspeh, če se ljudstvo poučuje o početkih in vzrokih te žalostne bolezni. Čisto prav omenja pisatelj: Otroci po šolah morajo poznati strupene rastline, največjega sovražnika se pa ne učijo spoznavati in se ga ne varovati. Zato ima knjižica gotovo jako blag namen ljudstvo varovati pred jetiko. Radi tega ne bi škodovalo, če se knjižica v morebitni drugi izdaji še poveča — ali pa še boljše: Družba sv. Mohora izdaj poljuden in primeren spis o jetiki.

(Kitajske novotarije.) Poraz v zadnji vojni z Japonci je bilo Kitajcem prav dobro zdravilo. Životalili so doslej za svojim zidovjem in uživali kulturo, kakoršno so imeli že pred tisoč leti, ves napredek ostalega sveta jim je ostal doslej neznan, zadovoljni so bili, da imajo svoj čaj in riž in — svojega Buddho. Toda zadnja vojna je pokazala vsemu svetu njih silno slabost, in naposled so uvideli tudi Kitajci sami, kako malo premorejo, dasiravno jih je tako grozno veliko. Manjkalo jim je doslej glavnega pripomočka, da bi prišli že prej do tega spoznanja — časopisja. Jediní časopis je bil nekđaj »Kingpao«, t. j. pekingška državna poročila, ki je pa priobčeval le

suhoparne vladne odloke. Odkar so pa nekatera pristanišča prosta tudi vnanji trgovini ter so jeli občeovati Kitajci »s svetom«, se je jela sčasoma oglašati tudi potreba po časnikih. Pričeli so izhajati tu pa tam lokalni časopisi, po katerih so Kitajci poželjivo segali. Najiminitnejši mej temi je bil »Cheu-pao« v Šangaju, katerega so razpečali vsak dan po 15.000 iztisov. Ob enem so pričele izdajati različne vnanje misijonske družbe, zlasti angleško-ameriške sekte, lastne liste in časopise, ki naj bi delale propagando za njih verske namene. Mej katoliškimi misijonarji so jeli izdajati francoski jezuitje dva lista, jeden je izhajal dvakrat na teden (1500 naročnikov), jeden pa vsak mesec (3000 naročnikov). Kake dve, tri leta sem pa je domače časopisje čudovito napredovalo — sad nesrečne vojne. Šangajski patrijotje, ki hočejo celo Kitajsko moderno preustrojiti, so pričeli izdajati posebno glasilo: »Che-u-pao«, t. j. naprednjaki list, ki naj bi sejal nove ideje med višje kroge. Vredništvo vzdržuje celo množico predstavljalcev, ki zalagajo listove predale s tujimi članki in poročili. »Che-u-pao« je radi tega posebno popularen, ker ostro obsoja in napada vlado in domače uradnike, kateri so resnično krivi, da vladajo na Kitajskem tako žalostne razmere. Sicer pogreša list vsake dobre kritike in časnikarskega takta, toda ima vendar te zasluge, da se je po njegovem vzgledu ustanovilo tudi po drugih mestih več podobnih časopisov. Časopisi vzbujajo med narodom vedno večjo nezadovoljnost in na ta način jim rastejo vsak dan trdnjša tla. Najdelavnejši pristaši te revolucionarne stranke so Kitajci, ki so se vzgojevali v tujini, kakor v Ameriki, na Japanskem in drugje. Kakor čujemo, agitujejo zlasti ameriški misijonarji in razširjajo parolo: Proč s staro dinastijo! Na Kitajskem naj vladajo Kitajci! Tako državo hočemo, kakor je v Ameriki! Živela zveza združenih držav kitajskih! — Slabotna vlada, s katero delajo druge države, kar hočejo, ne more braniti vladajoče dinastije, in zadnji čas že splošno prorokujejo, da vržejo v kratkem tatarsko-mandžursko dinastijo s prestola. Tudi s knjigami o znanostih in iznajdbah so se jeli Kitajci seznanjati. Seveda je to sedaj še težavno, ker je večina naroda povsem zanemarjena. Najbolj jim prija kratki, poljudno pisani zgodovinski spisi. Dr. Allen je spisal in potem nekdo na kitajsko prevel »zgodovino kitajsko-japonske vojne; začetek in izid vojne; razkritja in nauki«; — in ta knjižica je hipoma pošla; ker še-le sedaj jih je večina zvedela, kako in kaj, ker vlada resnice ni hotela povedati in je ljudstvo slepila z lažmi. Dr. Allen je izdal pozneje še celo vrsto »spopolnil« in »dostavkov«, kjer je priobčil uradne brzojavke in dopise, da so zvedeli popolno žalostno resnico. Taisti pisatelj je izdal tudi knjigo o »važnosti naučne preosnove« in »Li-Hung-tschau v Evropi in Ameriki«. Ravno tak uspeh je imel Škot Mackenzie s svojo »zgodovino 19. stoletja«; žal, da je bila brez vse kritične vrednosti, polna nevednosti in verskega hujskanja; tako n. pr. je zasmehoval vatikanski koncil, proslavljal Lahe, ker so se polastili Rima, koval v sedma nebesa Angleže itd. Kakor poročajo, se v vzhodni Aziji angleški jezik naglo razširja. Postal je nekaki občevalen jezik v trgovini, na poštah, brzojavnih uradih in drugod. Celó novo kovani pijastri ali dolarji in drobni denar ima poleg kitajskega tudi angleški napis; poštne znamke, brzojavni in vozni listki na kitajskih parnikih so pol kitajski, pol angleški zaznamovani. Tudi angleške šole se ustanavljajo in imajo veliko več učencev, kakor nemške ali francoske. Zato se ni čuditi, če angleško-amerikanske sekte uspešno delujejo, ko se jim izrežajo misijonarji na kitajskih tleh.

(Nekaj iz sodnijske statistike.) Pričetkom tekočega leta je bilo v Avstriji 74 sodnih dvorov (v okrožju Gradec 7), samostojnih okrajnih sodišč 842 (116), za mesta delegov. okrajnih sodišč 105 (9), prebivalcev 23.895.413 (2.142.674), pri sodnih dvorih: predsednikov deželnega sodišča 18 (3), predsednikov okrožnega sodišča 57 (4), podpredsednikov 55 (5), deželnosodnih svetnikov 938 (79), sodnih tajnikov 577 (46), sodnih pristavov 243 (29), pri okrajnih sodiščih: deželnosodnih svetnikov kot predstojnikov okrajnih sodišč 538 (69), okrajnih sodnikov 304 (47), sodnih tajnikov 143, sodnih pristavov 1517 (138), državnih pravdnikov 72 (7), njih namestnikov 146 (16), pri sodnih dvorih pisarniških ravnateljev 76 (7), pisarniških pred-

stojnikov 105 (10), izvršilnih uradnikov 16 (2), pisarniških oficijalov 851 (93), kancelistov 261, ravnateljev zemljiških knjig in njih namestnikov 12 (2), vodij zemljiških knjig 215 (19), uradnih slug in pomočnikov 768 (77), jetničarjev in paznikov 721 (88); pri okrajnih sodiščih pisarniških oficijalov 647 (58), kancelistov 1868 (178), uradnih slug pa 1914, oziroma 258 v okrožju graškega nadsodišča.

Telefonična in brzojavna poročila.

181. 15. julija. Cesarica Elizabeta je danes dopoldne odpotovala v zdravilišče Nauheim.

Dunaj. 15. julija. Danes je grof Thun nadaljeval posvetovanje s češkimi ustavovernimi veleposestniki glede jezikovnega zakona. Vspeh še ni znan.

Dunaj. 15. julija. Današnja »Wiener Zeitg.« objavlja cesarsko naredbo z dne 9. t. m. na podlagi § 14. glede nadaljne veljave § 3. zakona z dne 20. junija 1888 o razdelitvi alkoholove količine, od katere se pobira manjši konsumni davek, dalje o določilih zakona z dne 5. julija 1896 glede začasne spremembe nekaterih postavk sladkornodavnega zakona. Naredba je slična vladni predlogi, ki v zbornici ni bila rešena.

Dunaj. 15. julija. »Ostdd. Rundschau« poroča, da so v Hebu nemški mladiči priredili demonstracijo proti nemškim poslanecem, ki so se na Dunaju udeležili zadnjih posvetovanj. Wolf je tega vesel!

Dunaj. 15. julija. Avstro-ogerska torpedo-ladija »Marija Terezija« je dospela v Havano.

Praga. 15. julija. Na Hradčinu v Pragi pripravljajo prostore za španjsko kraljico in regentinjo. Govori se, da se kraljica za več časa preseli v Prago.

Budimpešta. 15. julija. »Bud. Hirlap« piše povodom posvetovanja na Dunaju, da je avstro-ogerska nagodba sedaj le postranska stvar. Če se razbijejo poskusi za spravo, potem je vsaka nagodba s slovensko Avstrijo nemogoča in preostaje le personalna unija. Ogri ne bodo nikdar sklepali nagodbe s Slovani. — To je mažarska predrznost!

Petrograd. 15. julija. Generalni poročnik Kuropatkin je imenovan vojnim ministrom.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Vkljub temu, da so že došla iz Washingtona in iz Madrida poročila o kapitulaciji Santago de Cuba, katera vest se danes znova potrjuje, govore razna poročila še vedno o nekem pogajanju mej generaloma Shafter in Torral glede pogojev, pod katerimi ostavijo španjske čete mesto Santiago. Akoravno je bilo že pred nekaj dnevi pričakovati, da se Španjci udajo ameriški premoči, in bi torej ne bilo prav nič čudnega, ko bi se bilo to že zgodilo, se vender dosedaj še ne more z gotovostjo trditi, da je ta vest povsem resnična. — Treba je torej v tem oziru počakati še nadaljnih poročil.

Dejstvo pa je in vlada v Madridu tudi potrjuje, da se brodovje admiralata Watsona nahaja na potu v Evropo, kamor dospe zadnje dni tega meseca. Ustavilo se bo najbrže pri kanarskih otokih, potem pa se oglasi pri španjski trdnjavi Ceuta, ki leži na afriških tleh nasproti angleški trdnjavi Gibraltar.

Kako se bodo Španjci pripravili na vsprejem ameriškega gosta, dosedaj še ni znano, le o Camarovem brodovju se trdi, da bo na varnem kraju, morda za to, da je na zapazi močnejši sovražnik.

Brodovje, ki je na potu v Evropo in mu zapoveduje admiral Watson, sestoji po dosedanjih sporočilih iz 2 križark »Jowa« in »Oregon«, 3 pomočnih križark, 3 ladij za prevoz premoga in raznih drugih vojnih ladij. Večje število ladij je bilo še le sedaj dogotovljenih. Ako primerjamo to moč z brodovjem Camarovim, je razvidno, da se poslednje ne more meriti z Amerikanci, in delne zmage v Evropi mogoče so le tedaj, ako bode pravočasno dogotovljeno novo španjsko brodovje, kateremu bo zapovedoval admiral Barrosa.

S Filipin še ni nikakega poročila o prihodu nove ameriške moči, s katero namerava izvršiti admiral Dewey svoj vojni načrt. Pač pa se poroča, da vstasi nič kaj ne simpatizujejo z Amerikanci in da ne bodo šli za nje v boj. Vstaški vodja in načelnik sedanje neodvisne vlade Aquinaldo hoče potisniti s Filipin španske čete, a tudi Amerikanci ne bodo imeli prostega vhoda. Nič kaj prijazno se toraj svojedobno ne bodo pogledali Augusti, Dewey in Aquinaldo.

Madrid, 15. julija. Notranji minister je izjavil da ne more zanikati, da so nekateri ministri vneti za mir; dodal pa je, da se bo to vprašanje težko rešilo.

Madrid, 15. julija. Ministerski predsednik Sagasta je izjavil, da vlada želi miru, toda takega, ki bo vreden Španije. Kakor so sedanje razmere, se mora Španija pogajati s sovražnikom.

Santiago, 15. julija. Pogodbo o kapitulaciji mesta sta danes podpisali obe stranki. Španske čete so ostavile mesto z vojnimi častmi in se podajo v kratkem v domovino.

Pariz, 15. julija. „Agence Havas“ poroča iz Madrida, da se ministerski svet peča z vprašanjem, kako nabaviti potrebno svoto. Brzobjavka generalnega kapitana Augustija poroča, da je večina filipinskega prebivalstva Amerikancem sovražna. Augusti meni, da bi se z uvedbo reform lahko pridobilo zaupanje prebivalstva.

London, 15. julija. „Times“ poroča iz New-Yorka: Včeraj zvečer so se pričela pogajanja glede osloboditve španskih čet, ki so jih Amerikanci vjeli pri Santiago. Španija želi, da jih Amerikanci odpošljejo v Španijo na nevtralnih ladijah. Govori se tudi, da pri pogajanju posreduje zastopnika Avstro-Ogerske in Francije.

Meteorologično poročilo.

Vihina nad morjem 3062 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah
14	9 zvečer	733.2	14.9	sl. jvzb.	del. jasno	
15	7. zjutraj 2. popol.	737.6 737.4	11.8 19.8	sr. svzh. p. m. jug.	jasno	29.4

Srednja včerajšnja temperatura 14.9°, za 4.8° pod normalom.
Včeraj dež in oblačno, proti večeru razvedrenje iz zahoda.

Učenca

z dobrimi šolskimi spričevali vsprejme takoj

A. Šarabon,

482 3-1 špecerijska trgovina v Ljubljani

Več vagonov apna

prve vrste

se bode oddalo od 24. t. m. do 5. avgusta.

Cena po dogovoru.

Lastnik:

Julij Lenassi v Logatcu.

483 3-1

488 1-1

Odbor šentpeterske moške podružnice sv. Cirila in Metoda naznanja vsem častitim članom tužno vest, da je nje večletni in marljivi tajnik, gospod

Julij Deu

živinozdravnik in oskrbnik mestne klavnice

preminol včeraj zjutraj ob 9. uri po dolgi in mučni bolezni.

Truplo predragega rajnega preneslo se bode jutri, 16. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Mesarska cesta št. 1 (mestna klavnica) na pokopališče k sv. Krištofu.

Vsi častiti člani se najljubše vabijo, da sprejmo rajnega v prav obilnem številu k zadnjemu počitku.

V Ljubljani, dne 15. julija 1898.

Ravnokar je izšla v naši zalogi: (485 3-1)

Biserojla jasna vila.

Bajka iz postojnske pečine.

Speval

Ivo Ivanovič Bučar.

Cena knjige je 1 gld., lično v platno vezanej 1 gld. 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova založna knjigarna v Ljubljani.

Razpisana in nastopiti je služba orgljavca in cerkvenika v Ribnici do 31. oktobra 1898.

Letne plače je nad 500 gld. in prosto stanovanje. Cecilijanci imajo prednost. — Oglasila do 31. avgusta pri župnem uradu v Ribnici.

466 6-5 **Fr. Dolinar, dekan.**

Koverta s firmo priporoča „Katol. Tiskarna“ v Ljubljani.

Zavod za 320 26-6 umetno slikarstvo na steklu.

B. ŠKARDA

Sedemkrat odlikovan s prvimi nagradami.

Specijalni zavod za slikanje na cerkvena okna v vsakem slogu in izdelavi.

v BRNU.

Ceniki, troškovniki, načrti, škeice in vsakoršen strokovni nasvet brezplačno.

I. avstrijski zavarovalni zavod za vojno službo

na Dunaju, I., Goldschmidgasse 10.

Čast nam je sporočiti, da smo svojo

generalno agenturo za Koroško in Kranjsko

izročili gospodu

Francu Drenik-u

(koncesijonovani zavarovalni bureau)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 3.

467 3-3

Ravnateljstvo.

Agenture se ustanove v vseh pokrajinah.

Prospekti se razpošiljajo gratis in franko.

Tuzemska zavarovalna družba (za ogenj, življenje in nezgode)

išče spretnega

glavnega zastopnika za Kranjsko.

Ponudbe se vsprejemajo v hotelu „Pri slonu“. (487 2-1)

Učenec in praktikant

sprejmeta se takoj pri

Ivanu Kordik-u,

galanterijska in norimberska prodajalnica na debelo in drobno v Ljubljani 475 3-3

Potrebujejo se

borovi švelerji

ali pa tudi

celi borovi gozd.

Ponudbe na naslov:

479 3-3

Filip Zupančič,

stavbeni podjetnik v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 15. julija.

Skupni državni dolg v notah	103 gld. 70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 55 „
Avstrijska zlatna renta 4%	121 „ 50 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 „ 95 „
Ogerska zlatna renta 4%	120 „ 80 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 05 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	910 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	359 „ — „
London vista	119 „ 95 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 85 „
20 mark	11 „ 75 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 52 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 30 „
C. kr. cekini	5 „ 63 „

Dne 14. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	163 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 „ 75 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 35 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ 75 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 75 „
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 „ 60 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 50 „
Prioritetne obveznice državne železnice	223 „ — „
„ „ južne železnice 3%	181 „ 70 „
„ „ južne železnice 5%	127 „ 40 „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. 50 kr
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	— „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ 25 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3425 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	435 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 „ 75 „
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 „ 50 „
Montanska družba avstr. plan.	163 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 „ — „
Papirnih rubljev 100	126 „ 75 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.